

Merhaba arkadaşlar, benim ismim Kadir. İspanya'da 9 aylık evs programına katıldım. 18.01.2016 tarihinde Barcelona Havaalanına indim. Yolculuk yaklaşık 3 saat 40 sürdü. Beni havaalanında 'tutor (özel hoca) denilen danışman'ım ve 2 ev arkadaşım karşıladı. Beni sıcak karşıladılar. Danışmanımın arabasıyla kalacağım yere 'Manresa'ya doğru yola çıktık. Havaalanından yaklaşık 60-70 km uzaklıktadır. Yol üzerinde Carrefour'a uğradık; bana kalacağım dairenin anahtarını kopyalatıp verdiler ve de danışmanım bana el ve banyo havlusu aldı, lazım olacak dedi. Havlum vardı ama olsun iyi oldu. Sonra eve geldik odamı gösterdiler; zaten herkesin kapısının üzerinde isimleri yazıyordu, benimkini de yazmışlar. Evde 2 kız, 2 erkek kalıyoruz. Kızın biri Moldovalı, diğerleri Alman. Hiç Türk yok aslında bu kötü; buraya gelince anladım. Çünkü tek kalıyorsun paylaşacak birsey yok aramızda ve herkes ispanyolca konuşuyor. Sonra Alman erkekle ismi Luca markete filan gittik. Ben fırını sordum benimle geldi.(Yalnız sormadan birşey demediler; yoldan geldin aç mısın, tok musun, paran var mı; danışmanın dahil).

Sonra akşam diğer gönüllülerin evinde yemek varmış. Herkes kendi ülkesinin yemeklerini yapıyor. Mesela ben pazartesi günü gitmiştim ve o gün İngiliz kız yemek yaptı. Yemek dediğime bakmayın saat akşam 8 gibi gittik onlara sonra markete filan zaten açım saat 11 gibi salata sonra bir tabak yeşil mercimek getirdiler. Mercimek de bizde ki gibi sulu değil kuru çok farklı tadı var yiyemedim. Söyledim ingiliz Kıza yemek güzel ama kültür farkı var yiyemedim diye çorba yapayım filan dedi. Artık gerek yok. Bir gün böyle geçti. (bu arada diğer gönüllüler 6 kız aynı evde kalıyor. Toplamda 9 kız 2 erkeğiz).

İkinci gün 19.01.2016 Salı. Ev arkadaşlarım 2 kız, ben ve danışmanım karakola gittik; oturma izni için ama internetten başvuru yapılması gerekiyormuş. Sonra danışmanımın ofisine gittik belgelerimden birkaçının fotokopisini aldı (pasaport, sağlık sigortası, anlaşma). Vize masrafları için harcadığım masrafların faturasını istedi (hepsini verecek mi bilmiyorum çünkü iki faturaya ne olduğunu yazdırdı, vermez ise isterim). Sonra İspanyolca kursuna yazdırdılar beni. Oradan sonra Ampans Merkezine gittik (benim çalışacağım kurumun ismi) ordakilerle tanıştık, iş saatlerini konuştuk.

Üçüncü Gün Çarşamba sabahı karakola gidip oturma izni için başvuru yaptık. Gitmeden bana bir kahve ısmarladı danışmanım. Sonra 128 Euro'luk çek verdi bana gidip bankadan tahsil ettik; cep harçlığı olduğunu söyledi; takip eden diğer aylarda 105 euro cep harçlığı 185 euro yemek parası alacağım. Sonra saat 14.45'te evin önünde buluşmak üzere ayrıldık, ben eve geldim. Benim işim saat 15.00 - 21.00 saatleri arasında. İş yerine gittik ordakilerle tanıştık. Sıcakkanlı, gülyüzlü insanlar. Aç olduğumu söyleyince bana Katalanların özel yiyeceklerini hazırladılar. Peynirli yumurta ve üzerine domates sürülmüş ekmek. Ben domuz eti, yağı yemediğimi söyleyince ona göre anlayışlı davranıyorlar. Bana domuz eti veya ürünü vermiyorlar.

Günler böyle geçti. Yaptığım işe gelince zihinsel engelli yaşlılarla ilgileniyorum. Birinin pijamasını giyindiriyorum, yatalak olan var onun yemeğini yediriyorum, dün erkeklerin dolaplarını düzelttim sonra hep beraber çevrede ufak bir gezi. Aşağı yukarı günlerim böyle geçti. Bu arada yatalak olanın altını değiştir dediler ben kabul etmedim. Anlayışla karşıladılar Şimdilik, inşallah ilerde zorluk çıkarmazlar.

Şunu belirtmek isterim evs yapan herkes bunu yazmış ben de gelmeden okuyordum; evs yapmak isteyen arkadaşlar ülkeden daha çok projeye dikkat etsinler, iyi anlasınlar yoksa hayal kırıklığı yaşamasınlar. Çünkü ben alt değiştirme altını alma, banyo yaptırma işini bilmiyordum ama hallettik anlayışlı insanlar çıktılar Allah'ın izniyle. Bir de yanınıza para alın çok lazım. Ben de yanıma para almayacaktım ama ailemin ısrarı üzerine aldım, iyiki almışım , yoksa ilk gün aç kalırdım; kısmen kaldım 😊😊.

Kadir Ağbulak